

شب، نقاب عمومی است

شمس لنگرودی

مؤسسه انتشارات نگاه

تهران، ۱۳۹۰

«ست» زادگاه پُل والری شهری در جنوب
فرانسه است. شعرهای دوازده گانه «ست» را،
به مترجم اشعارم خانم فریده روا تقدیم می‌کنم.
مرداد ۸۹

«ست»

با پرچم‌ها، ملت‌ها، تپه‌ها
بر کرانه آب‌ها موج می‌زند.

مسافران گرم‌زده
در چادر آواز زنجره‌ها خواب رفته‌اند
و بانک‌ها و شب‌پره‌ها
رؤیاهایشان را خراش می‌دهند

و مدیترانه

با گلوی پراز صدف آواز می خواند.

روز

روبان از پیشانی باز کرده

تا ترانه کولی ها را بخواند

مرغ های دریایی

شعر در منقار گرفته

در کوچه فرو می ریزند

من با سبدی پاره

به خریدن وقت می روم.

۲

۲

آیا دنیا همچنان و همان است:

گورستانی دریایی

مشرف به سکوت خورشید!

از پله سنگی بالا می رویم

(من، فرزانه، ایانا)

و می بینم جنگ را

که مثل گاهواره زمان را تاب می دهد

و پل والرئ

(کودک چندروزه)

در سنگ بلور آجینش خواب رفته است.